

SKANDINAVIENS STJERNE

APRIL 1946 . 95. AARGANG . NR. 4

Joseph Smiths Bøn i Lunden

April

KONFERENCEMAANED

Til April Maaned har de Sidste Dages Hellige altid knyttet store Forhaabninger og Forventninger. Den 6. April 1830 blev Kirken stiftet, og lige siden da har Kirken afholdt sine Konferencer i denne Maaned med Tusindvis af Deltagere. 5., 6. og 7. April afholdes Kirkens 117. halvaarlige Generalkonference i Salt Lake City, en Konference, der vil blive større end nogen tidligere i Kirkens Historie.

I denne Maaned afholder vi ogsaa i Den danske Mission vore halvaarlige Konferencer, som bliver afholdt som følger:

Odense	31. Marts og 1. April
Aarhus	5.— 8. April
Esbjerg	12.—15. „
Aalborg	26.—29. „
København	3.— 6. Maj

Lad os gøre alt muligt for at invitere alle Søsken og Venner med, saa at vore Konferencer maa blive gode og opbyggende. Der er Mulighed for, at de første Missionærer fra Zion vil kunne naa at være med til maaske en enkelt af Konferencerne.

Orson B. West.

Min Herre lever

Af Præsident *David O. Mc. Kay.*

Mine Brødre og Søstre! Jeg er glad over at jeg sammen med eder kan tilbede Gud paa denne Herrens Dag, som den blev kaldt af Kristi første Apostle til Minde om Herrens Opstandelse.

Jeg ved, at Opstandelsen har en større og dybere Betydning, end jeg er i Stand til at kunne tolke. Derfor beder jeg om, at Herren maa oplyse vort Sind og røre ved vore Hjerter, saa at vi kan forstaa Opstandelsens Under paa en herligere Maade end mine Ord kan tolke det.

»Jeg ved, at min Genløser lever, og som den sidste skal han staa frem over Støvet. Og efter at denne min Hud er blevet ødelagt, skal jeg ud fra mit Kød skue Gud, han, som jeg skal skue, mig til gode, han, som mine Øjne skal se og ikke nogen fremmed — mine Nyrrer tærer bort i mit Liv.« — Job 19: 25—27.

En Person, som saaledes kan vidne om den levende Frelser, nar sin Sjæl forankret i den evige Sandhed.

Den sidste og største Bekræftelse paa, at Jesus opstod fra Graven, er Faderens og Sønnens Aabenbarelse til Profeten Joseph Smith nitten hundrede Aar efter den Begivenhed, som i Dag fejres af hele den kristne Verden. Det er derfor af Betydning, at vor Kirke fejrer Mindet om Kristi Opstandelse, som er den betydningsfuldeste og mest mindreværdige Begivenhed i Menneskets Historie.

Dette Mirakel er betydningsfuldt ikke kun i sig selv, men ogsaa paa Grund af dets Betydning i Forening med Grundprincipperne og den ægte Kristendom.

Menneskene vil ikke tro.

At dømme efter den Krig, som nu igen har raset i Verden, er det indlysende, at en Del af Nationernes Ledere ikke tror paa Jesu Kristi Opstandelse. Alt for mange Mennesker i Dag ligner de Mennesker, som for to tusinde Aar

siden byggede et Alter paa en Høj i Grækenland „til en ukendt Gud“; men som kendte meget lidt eller slet intet til ham. Vi læser i Bibelen om, at Paulus paa sin Vej til Areopagus havde set en hel Del vidunderlige smukke Statter opført til forskellige Guder, som Grækerne dyrkede: til Krigsguden Mars, til Kærlighedens Gudinde Afrodite, til Vinens Gud Bacchus og til den øverste af alle — Visdommens Gudinde Pallas Athene, som var Athens Beskytterinde — og til mange andre Guder og Gudinder.

Her forsamledes ofte Filosooffer, de største Tænkere de viseste blandt Grækenlands og Oldtidens vise Mænd for at diskutere Livets Mysterier og Menneskenes Liv og Skæbne.

Midt mellem al denne Visdom stod en lille, ensom, brunøjet Mand og paastod, at deres Filosofi var falsk og deres Afgudsdyrkelse en stor Vildfarelse — han var den eneste Mand i den store Stad med alle dens lærde Mænd, som paa Grund af en personlig Oplevelse vidste, at et Menneske kan gennemgaa Døden og leve — han var den eneste Mand i Athen, som fuldkomment kendte til Forskellen mellem Afgudsdyrkelsens Formaliteter og Hjertets Tilbedelse af den eneste sande og levende Gud. Paulus var af Epikuræerne og Stoikerne, som han diskuterede med, blevet kaldt en Ordgyder, som fik Folket til at dyrke fremmede Guder. Derfor tog de ham ved Haanden og førte ham op paa Areopagus og sagde: „Kan vi faa at vide, hvad dette er for en ny Lære, som du forkynder.“ — „I atheniensiske Mænd, jeg ser, at I i alle Maader er omhyggelige for eders Gudsdyrkelse. Thi da jeg gik omkring og betragtede eders Helligdomme, fandt jeg ogsaa et Alter, paa hvilket der var skrevet: „For en ukendt Gud“. Det, som I saaledes dyrker uden at kende det, det forkynder jeg eder.“ (Apost. Gern. 17. Kap.).

Medens Paulus paa sin fængslende Maade talte om Guds Personlighed, lyttede Filosoofferne opmærksomt paa ham, lige til han vidnede kraftigt om, at Gud havde opvakt Jesus fra de døde.

Da de hørte Tale om Opstandelsen, gjorde en Del af dem Nar ad ham, og alle, med Undtagelse af nogle faa,

vendte den Mand Ryggen, som forkyndte Sandheden for dem, og efterlod ham saa ensom som aldrig før.

I Dag, naar vi taler om de dødes Opstandelse, er der en Del, som gør Nar ad os og andre, som vender os Ryggen og gaar bort fra os. Nu, ligesom dengang, findes der altfor mange Mennesker, som har andre Guder, som de tænker mere paa end vor opstandne Herre — Fornøjelsens Gud, Rigdommens Gud, den politiske Magts Gud, Popularitetens Gud, — lige saa mange Guder, som Folket dyrkede i Athen og Rom.

Menneskene tænker mest paa verdslige Ting. En Forfatter skriver: „De verdslige Ting — Forretning, Luksus og al Slags jordisk Virksomhed sysselsætter dem helt, saa deres Sind bliver ude af Stand til at tænke paa noget højere Væsen end dem selv eller nogen anden Tilværelse end den nuværende. Det er derfor en Velsignelse for Verden, at der findes saadanne Højtider som f. Eks. Paasken, som kan være som en Slags Advarsel og sige til Menneskeheden: „Stands jeres Jagen efter Fornøjelse, Rigdom og Ære, og tænk over, hvad der er det vigtigste og værdifuldeste i Livet.“

Naar Menneskene lytter til denne Advarsel og udforsker deres Inderste, finder de, at det vigtigste Spørgsmaal i deres Liv er om Udødeligheden. I Bogen „Den unge Mand og Verden“ citeres en Mands Udtalelse: „Jeg vilde hellere være sikker paa, at et Menneske, naar det dør, fortsætter et bevidst Liv, end eje al Rigdom i De forenede Stater, eller beklæde den mest ærefulde Stilling, Verden kan byde.“

En ung Student sagde forleden, at Troen paa Kristus som Verdens Frelser er ved fuldstændig at forsvinde, at de kristne ikke længere tror paa, at Kristus er Faderens enbaarne Søn, at hans Død ikke forsoner for Synd, eller at han opstod fra de døde.

For at finde ud af, hvordan det stod til i saa Henseende, blev en Del ledende Mænd her i Byen bedt om at svare paa Spørgsmaalet:

„Tror De, at Kristus virkelig opstod fra Graven?“

Af de 26 Mænd — Præster, Læger, Jurister og Forretningsmænd — som blev spurgte, svarede Majoriteten ja, nogle svarede spøgende eller tvetydigt, og andre svarede nej.

Jesu Apostle vidste, at Jesus var opstanden fra de døde.

Om vi tager det for et Faktum, at Kristus opstod og viste sig som et herliggjort, opstantent Menneske, da kan vi besvare alle Tiders Spørgsmaal: „Vil Mennesket leve igen, naar det dør?“

Sikkert er det, at Jesu Disciple, som var godt kendt med ham, vidste med Bestemthed, at Jesus bogstavelig talt havde forladt sin Grav og faaet Liv igen — han var opstanden fra de døde. Hos dem fandtes der ingen Tvivl om det. De var selv Vidner til, at saaledes var det sket. De havde selv set, hørt, og talt med Frelseren efter hans Opstandelse.

Værdien af deres Vidnesbyrd.

Vi forstaa bedre, hvor betydningsfulde Apostlenes Vidnesbyrd var, naar vi læser om, hvor sørgmodige de var efter Jesu Død. Da han blev korsfæstet, døde deres Haab. At hans Død var virkelig for dem vises af:

1. Deres store Sorg.
2. Af Thomas' Udtalelse.
3. Af Peters Udtalelse: »Jeg gaar og fisker igen«.
4. Og af deres Forberedelse til Mesterens Begravelse.

Til Trods for, at Jesus saa ofte sagde til dem, at han skulde komme tilbage til dem efter sin Død, synes Apostlene ikke at have troet dette, eller i hvert Fald ikke at have opfattet hans Udtalelse som et bogstaveligt Faktum. Ved Korsfæstelsen var de bange og mismodige. Kristus havde i to og et halvt Aar støttet og inspireret dem. Men nu var han borte. De var overladt til sig selv, og de var skuffede, hjælpeløse og fulde af panisk Rædsel. Kun Johannes stod ved Korset, da Jesus blev korsfæstet.

En skeptisk Verden kan ikke bevæges til at tro, naar de,

som prædiker om Tro, selv tvivler og er modløse og sørgmodige. Apostlenes Sindsstemning den Dag, da Jesus blev korsfæstet, kunde aldrig have paavirket Folket til at tro paa en upopulær Lære. Apostlene var heller ikke dengang beredte til at dø som Martyrer for Kristi Sag.

Hvad var det da, som pludseligt forandrede disse Apostle, saa de blev fortrøstningsfulde, heltemodige Forkyndere af Evangeliet?

Det var Visheden om, at Kristus var opstanden.

Jeg tror, det var Spurgeon, som sagde: „Han havde holdt sine Løfter, hans messianske Mission var opfyldt. Det sidste og absolutte Stempel om Ægthed var sat paa alle hans Paastande, og det guddommelige Myndigheds Stempel paa alle hans Lærdomme. Dødens Mørke var blevet bandlyst gennem det herlige Lys fra den opstandne, forherligede Herres og Frelzers Nærværelse.“

Troen paa Opstandelsen har sin særprægede Grundvold paa disse Vidners Udsagn.

Vigtige Principper.

Den Begivenhed, som vi i Dag fejrer, giver de fundamentale Principper i Jesu Kristi Evangelium Betydning:

I. *Gud er vor Fader.* Ingen kan tro paa Opstandelsen uden ogsaa at tro paa, at der findes en personlig Gud. Ved sin Opstandelse besejrede Kristus Døden og blev en udødelig Sjæl. Thomas' Udraab: „Min Herre og min Gud!“ var ikke kun et tomt Udtryk, da han saa sin opstandne Herre. Den Person, som stod foran ham, var Gud. Naar vi siger, at Kristus er Gud, erkender vi, at Kristi Fader er et lige saa personligt Væsen som Kristus, for Jesus sagde: „Den, som har set mig, har set min Fader.“

Uadskillelig med Troen paa et guddommeligt, personligt Væsen er Troen paa ham som Verdens Skaber. Den ægte Kristendom betragter ikke Universet som et Resultat af blot en Forening af Materie og Bevægelse, af Love og Kræfter. Tværtimod, den betragter al Skabelse som Produktet af en guddommelig Intelligens, „som skabte Verden og alt, som er i den.“ Som en Forfatter siger: „Dette er,

hvad Kristendommen mener med en personlig Gud. Den tror, at al Eksistens har sine Rødder eller sit Ophav i et bevidst og intelligent Formaal, og at dette Formaal er godt."

II. *Jesus Kristus er Guds Søn*: Evangeliet lærer, at Kristus er Guds Søn, Verdens Forløser. Ingen virkelig Kristi Efterfølger er tilfreds med at tro, at han kun er en stor Reformator, en stor Lærer eller det eneste fuldkomne Menneske. Manden fra Galilæa var i bogstavelig Forstand den levende Guds Søn.

III. *Menneskesjælens Udødelighed*: Troen paa Opstandelsen indebærer ogsaa Troen paa Menneskenes Udødelighed. Jesus gennemgik alle Dødelighedens Erfaringer, ligesom du og jeg gør. Han kendte til Glæde og Smerte, han var glad, og han sørgede endog med andre. Han vidste, hvad Venskab var, og ogsaa, hvad Falskhed og Forræderi kunde gøre. Han døde, ligesom andre dødelige gør. Ligesom hans Aand levede efter Døden, saa skal din og min gøre det. Vore unge Mænd, som ofrede deres Liv paa Slagmarken, deres Aander lever.

IV. *Menneskenes Broderskab*: Et af de to største Bud, som alle de andre afhænger af, er dette: „Elsk din Næste som dig selv,“ og forenet med dette er Løftet: „Hvad du har gjort for en af disse mine mindste, det har du ogsaa gjort mod mig.“

Evangeliet lærer os at „bære hverandres Byrder“ og at samarbejde for det fælles Gode, saa hele Menneskehedens Niveau kan løftes op paa et højere Plan, og det aandelige Livs Velsignelser maa komme alle til Gode.

V. *Livets Standard*: Altsaa, eftersom Jesus var det eneste fuldkomne Menneske, som nogensinde har levet, og eftersom han besejrede Dødens Magt og nu er Jordens Herre, da maa vi indrømme, at det Menneske, som med Vidende forkaster Kristi Liv og hans Lærdomme, er uhyre uvidende, særlig naar man véd, at en saadan Forkastelse kun fører til Elendighed og Glædesløshed.

Hvor behagelig og herlig vilde ikke denne Jord være, hvis Menneskene alvorligt vilde stræbe efter at praktisere

f .Eks. Kristi Raad: „Om du har noget imod din Broder, gaa da til ham,“ eller „Søger først Guds Rige og dets Retfærdighed,“ hvormed der menes: Vær ikke saa ivrig efter at skaffe dig verdslige Ting og Værdier, saa du glemmer det aandelige Liv.

Frelseren foragtede Hykleri. Han holdt af Hjertets Oprigtighed. Vær renhjertet, saa bliver dine Gerninger og-saa rene! Alle Synder — Løgn, Stolthed, Uærlighed, Ukyskhed — udføres først i Tankerne, før de udføres i Gerninger.

Jesus lærte, at en ubesmittet Karakter er, som John W. Powell siger: „Hverken Rigdomme, Berømmelse, Ære. Fysisk Nydelse eller noget andet kan ikke til Fuldkommenhed tilfredsstille Menneskeaanden eller opfylde Livets højeste Ønsker. Den, som ikke er god, ren og trofast, kan ikke modstaa Fristelserne, og kan ikke komme i Kontakt med det guddommelige.“

Kærnen til Vidnesbyrdet ligger i: „Jeg véd, at min Genløser lever.“ Intet Menneske kan i sit daglige Liv praktisere Jesu Lærdomme, hvis det ikke forandrer sit Sindelag. Udtrykket „født paa ny“ har en dybere Betydning, end vi i Almindelighed tænker.

Lykkeligt er det Menneske, som virkelig har følt den opløftende, forvandlende Kraft, som kommer ved at leve nær til Frelseren og kende hans Venskab og Godhed.

Ny Aabenbaring.

Jesu Kristi Kirke bekræfter de første Apostles Vidnesbyrd om, at Kristus lever, gennem følgende Syn, som Profeten Joseph Smith havde:

»Og nu, efter de mange Vidnesbyrd, som er givet om ham, er dette, som vi giver, det sidste af dem alle, nemlig: At han lever! For vi saa ham ved Guds højre Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens enbaarne, — at ved ham og gennem ham og af ham er Verdenerne blevet til og skabte, og deres Indvaanere er avlet som Sønner og Døtre af Gud.

Og dette er Evangeliet, det glade Budskab, som Røsten fra Himlen vidnede for os: At han kom til Verden, nemlig Jesus, for at blive korsfæstet for Verden, og for at bære dens Synder, og for at

helligøre og rens Verden fra al Uretfærdighed, for at alle kan blive frelst ved ham, som Faderen har givet i hans Magt og skabt ved ham. Han, som herliggør Faderen. — « (Pagtens Bog 76. Kap.)

Brødre og Søstre! Ligesom Kristus lever efter Døden, saa skal alle Mennesker indtage deres Pladser i det næste Liv, de Pladser, som de passer bedst til. Budskabet om Opstandelsen er derfor det mest trøsterige og herlige, som Menneskene nogensinde har faaet, for naar Døden tager en af vore elskede fra os, fyldes vore sørgende Hjerter med Haabet og den guddommelige Vished i Ordene: „Han er ikke her. Han er opstanden.“

Maatte hele Menneskeheden snart faa den samme Tro, det beder jeg om i Jesu Kristi Navn, Amen.

Fotokopiering af 12 Millioner danske genealogiske Optegnelser.

Af *Archibald F. Bennett*, Sekretær
for Utahs Genealogiske Forening.

En betydningsfuld Afgørelse er netop i disse Dage blevet truffet af Det første Præsidentskab og Direktionen for Genealogisk Forening angaaende Paabegyndelsen af et mægtigt Projekt. Det drejer sig om intet mindre end en Fotokopiering af alle Danmarks Kirkebøger fra deres Begyndelse og indtil omkring 1860 samt af en Mængde andre Optegnelser af genealogisk Værdi.

Disse originale, haandskrevne Optegnelser findes opbevaret i fire Arkiver, hvor de er tilgængelige for Publikum, men er grundet paa flittig Brug udsat for hurtig tiltagende Forringelse. Hertil kommer Faren for en fuldstændig Ødelæggelse som Følge af Krigshandlinger. I vor Atomtid kan en velplaceret Bombe totalt ødelægge et Arkiv med alle dets gamle Op-

tegnelser. Faren herfor forklarer sikkert de danske Myn-digheders Villighed til at tillade en Kopiering af alle disse Optegnelser, som de saa ogsaa selv gratis vil faa udle-vert en positiv Kopi af. Forhandlingerne angaaende Foto-kopieringen af disse Optegnelser har staaet paa i 8 Aar. I 1938 foretog Hr. Arthur G. Hassø, der er erfaren Fo-tograf, som har fotograferet flere Millioner Sider, en Fo-tokopiering af Protokollerne før et helt Sogn i København. Denne Optagelse findes nu opbevaret i Det genealogiske Bibliotek i Salt Lake City. — I 1939, medens Joseph Fiel-ding Smith, Præsident for Genealogisk Forening, præsi-derede over den europæiske Mission, korresponderede han med Hr. Hassø i Danmark om Muligheden af at foto-kopierte flere af Kirkebøgerne. Da Præsident Smith kom tilbage, blev det i Foraaret 1940 besluttet at foretage en Fotografering af en Del udvalgte Kirkebøger; men Brevet, der skulde meddele Hr. Hassø denne Beslutning, naaede ham aldrig, fordi Danmark da var blevet besat. Sidste Efteraar kom der imidlertid et Brev fra Hr. Hassø med Forespørgsel om Muligheden af Genoptagelse af Projek-tet. En flittig Korrespondance fulgte, og Resultatet blev en Overenskomst, der indeholder Hovedtrækkene i det Projekt, der nu er officielt godkendt.

De genealogiske Optegnelser vil blive fotograferet paa en 35 m/m uperforeret Film. Der vil kunne blive foto-graferet ca. 12.000 Sider pr. Dag, saa at Genealogisk Forening i Utah vil kunne modtage en 300.000 Sider om Maaneden. Hele Arbejdet skulde i Følge denne Plan være færdigt paa knapt 3½ Aar. Fotograferingen vil komme til at koste Genealogisk Forening godt 1 Cent pr. Side.

Enhver, der har lidt Kendskab til Slægtforskningsar-bejde, vil kunne indse Værdien af at have nøjagtige Re-produktioner af de originale Optegnelser fremfor haand-skrevne Kopier, der ofte kan være fulde af Fejl. Skøns-mæssigt vil disse Sogneoptegnelser indtil 1860 omfatte om-kring 6.000.000 Sider. I Tilslutning hertil er det Planen at fotokopierte Folketællingslisterne, Lægdsrullerne og Skifteprotokollerne indtil 1860.

Naar dette Arbejde bliver færdigt, vil det faktisk være muligt at udføre et mere fuldkomment Slægtsarbejde i Utahs genealogiske Arkiv, end det er muligt her i Landet, da det ofte er af uendelig stor Betydning, at man har alle Landets genealogiske Optegnelser for Haanden og straks kan undersøge de Bøger, som man mener kan hjælpe en. Den Hjælp, som disse Optegnelser vil være for Kirkens Medlemmer, forstaar man, naar der oplyses, at mellem 100.—200.000 Medlemmer af Kirken er af dansk Afstamning.

Genealogisk Forening har hidtil faaet fotokopieret 2—3 Millioner Sider af genealogiske Optegnelser fra North Carolina, Tennessee og New York. Sidste Aar blev der foretaget Fotokopiering af alle 70 Sogne paa Øen Man ved England og de er nu tilgængelige for Forskeren i Utah. Dette sidste Arbejde blev foretaget ved et Samarbejde mellem Cannon Familie-Organisationen og Genealogisk Forening og kostede 1737 Dollars.

Allerede nu ser det ud til, at ogsaa Optegnelserne fra andre Lande i Europa snart vil blive disponible.

Vor største Pligt.

„Der er paalagt os mange store og vigtige Pligter her i Livet, og det er ofte vanskeligt at afgøre, hvilke af dem, der er størst; men Profeten siger: Det største og vigtigste Ansvar, som Gud har paalagt os i denne Verden, er at søge efter vore døde, og yderligere: De Hellige, som forsommer at udføre Arbejde til Gavn for deres døde Slægtninge, gør det med Fare for deres eget Liv.“

**Guds Herlighed
er Intelligens**

En Bøn ELLER AT BEDE - !

Se ej paa mit Hjerte, o Herre.
 Se ikke efter dit Navn,
 for selvom du selv har det skrevet,
 har jeg dækket det til med Skarn.
 Se ej mine Hænder, o Herre,
 de Naglegab du mig bød,
 turde jeg ikke tage;
 men tog i Stedet for Brød.

Tag varsomt paa mine Vunder,
 o Gud, tag varsomt paa mig.
 Den Kummer, de mørke Stunder,
 de Torne, den trange Vej,
 tog altfor meget af Glansen
 fra mig, og her jeg staar
 og tør ikke skue Kransen
 af Torne omkring dit Haar.

Se ikke paa mig, Forløser,
 Jeg vil slaa Blikket ned;
 men vend dig heller fra mig,
 for jeg behøver din Fred.
 Tag varsomt mit Hjerte, o Herre.
 Tag kærligt min Haand i din.
 Lær mig at se dig i Øjet
 uden at blues derved.

Thomas A. Thomsen.

LANDET RUNDT...

Aalborg: Velsign.: Søndag den 17. Februar blev Alvin og Inga Olsens lille Datter, født den 3. Decem-ber 1945, velsignet af Ældste Jens Olsen og fik Navnet *Jonna Solveig Olsen*.

Den 27. April kan Brd. *Oluf Thomsen*, Aalborg, fejre sin 65 Aars Fødselsdag. Til Lykke!

Aarhus: Den 17. Januar 1946 blev følgende indlemmet i Kirken ved Daab: *Martin Peter Thomsen*, døbt af Ældste Thorvald Jensen, Haandspaalæggelse af Ældste Frede Thomsen; *Alice Jensen Thomsen*, døbt af Ældste Svend Aa. Jensen, Haandspaalæggelse af samme; *Arne Foss Jensen*, døbt af Ældste Svend Aa. Jensen, Haandspaalæggelse af Ældste Frede Thomsen; *Kurt Hauberg Jensen*, døbt af Ældste Thorvald J. Jensen, Haandspaalæggelse af samme.

Efter Daabshandlingerne blev Str. *Olga Catrine Pedersen* viet til Brd. *Martin Peter Thomsen*. Den kirkelige Vielse blev foretaget af Distriktspræsident, Ældste Th. Jensen.

Ordination: Den 1. Januar 1946 blev *Johannes Sørensens*, Vejle, ordineret til

Ældste af Distriktspræsident Th. Jensen.

Bryllup: Lørdag den 12. Januar 1946 blev Søster *Eli Vohlert Nielsen* viet til Herr *Svend Aage Jørgensen*. Missionspræsident Orson B. West forrettede den kirkelige Velsignelse.

Velsign.: Søndag den 10. Februar blev Søster Jenny Højsgaard Niensens lille Søn, født den 20. Marts 1945, velsignet af Grensforstander Frede Thomsen og fik Navnet *John Nielsen*.

Hjørring: Velsignelser: Søndag den 3. Februar 1946 velsignedes en Søn af Theodor Johs. Emil Jørgensen og Hustru, Alma Marie Kristine Schwarch og fik Navnet Leif Jørgensen.

Søndagen den 17. Marts 1946 velsignedes en Søn af Jens P. Richard Nielsen og Hustru, Mary Johanne Soelberg, og fik Navnet *Preben Nielsen*.

København: Velsign.: Fastesøndag, den 3. Februar, blev Kurt Madsens og Søster Erna Larsen Madsens Datter, født i København den 23. Juli 1945, velsignet af Ældste Jørgen W. Schmidt og fik Navnet *Paloma Yvonne Madsen*.

Daab: Samme Dag blev

Henry Charles Søren Petersen døbt af Ældste Emil Jensen og fik Haandspaalæggelse af Ældste Rich. Gregersen, og hans Hustru *Johanne Olivia Lundquist Petersen*, døbt af Ældste Emil Jensen og fik Haandspaalæggelse af Ældste Ole C. Petersen.

Dødsfald. Den 19. Januar afgik Brd. *Rudolf Jørgensen* ved Døden og blev begravet fra Vestre Kirkegaard Lørdag den 26. Januar under Kirkens Ledelse.

Æret være hans Minde!

Odense: Grosserer *Hermann Hansen*, der er gift med Søster Edy Hansen, Medlem af Odense Gren, afgik ved Døden Søndag den 3. Marts 1946, kun 43 Aar gammel. Hermann Hansen havde de sidste Par Aar været haabløs syg, hvorfor Døden kom som en Befrielse. Den afdøde var ikke Medlem af Kirken, men havde gennem ca. 20 Aar været en god Ven af Kirken. Utallige er de Missionærer og Medlemmer af Kirken, han har bespist i sit gæstfri Hjem. Vi udtaler et Ære være hans Minde.

Silkeborg: Velsign.: Søndag den 23. Decembar 1945 blev Frode Holst Sørensens og Magda Skov Nielsen Sørensens lille Datter, født i Silkeborg den 24. September 1945, velsignet af Distriktspræsident Villiam Pedersen,

Esbjerg, og fik Navnet *Carla Sørensen*.

Første Mormonudsendelse i den danske Radio.

Tirsdag den 12. Februar var en begivenhedsrig Dag i Den danske Missions Historie, idet vi for første Gang fik Lov til at træde offentlige frem i den danske Radio. Ældste *Jørgen W. Schmidt* holdt et Grammofoncauseri „Mormonerne synger“ med Demonstration af mange af vore gamle, smukke Sange, sunget af Tabernakelkoret. Imellem Grammofonpladerne fortalte Broder Schmidt Træk af Kirkens Historie og fik paa denne Maade givet Lytterne et udmærket Indblik i vor Tro og slaet en Pæl igennem de gamle Fordomme mod Mormonerne. Vi har Grund til at være stolte af denne første Udsendelse, som forhaabentlig vil efterfølges af andre.

»Gør det
bekendt i Land
og By,
at Herren
har talt paany!«

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS

Jeg hørte Ordet, det var saa smukt,
det lød som fra Himmerige. —

Jeg bad til Gud og fik som Trøst
Nadveren, hvorfor vor Frelser vidner.

KORLEKTIER

1. *Søndag.* (Pagtens Bog 59: 7.) »Du skal takke Herren, din Gud, for alle Ting.«
2. *Søndag.* (Matt. 5: 9) »Salige er de fredsommelige; thi de skal kaldes Guds Børn.«
3. *Søndag.* (Pagtens Bog 11: 20) »Se, dette er din Gerning at holde mine Befalinger af hele din Sjæl, Sind og Styrke.«
4. *Søndag.* (Pagtens Bog 58: 21) »Lader ingen bryde Landets Love, thi den, der holder Guds Love, behøver ikke at bryde Landets Love.«

ÆRLIGHED

Ærlighed er et af Livets største Fundamenter, da alt, hvad der er godt, kan bygges paa dette Princip. Derfor er det af overordentlig stor Betydning, at vi lærer vore Børn Ærlighed i en saa tidlig Alder som muligt.

At være ærlig i Smaating er Betingelsen for at kunne blive det i store; at være ærlige overfor sine Forældre er Betingelsen for at kunne blive det gennem Livet.

Ærlighed fører til fuld Frelse, medens Uærlighed fører til Fordømmelse.

Maatte vi alle i Søndagsskolen praktisere Ærlighed endnu mere i Fremtiden.

Hovedbestyrelsen.

INDHOLD

April Konferencemaaned	Side 54
Min Herre lever	» 55
Fotokopiering af gen. Optegn.	» 62
En Bøn eller at bede	» 65
Landet rundt	» 66
Søndagsskolen	» 68

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Ansvarhavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.